

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิติพัฒน์ นนทปัทมะคุลย์. ปัญหาการทารุณกรรมและการปล่อยปละละเลยเด็ก : แนวความคิดและความตระหนักต่อปัญหาของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
- โกสินทร์ รัชสาพันธ์. ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา, 2530.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการประชุมปฏิบัติการ เรื่องเด็กในภาวะยากลำบาก. กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก. กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2534.
- คณิต ฒ นคร, ดร. ประมวลกฎหมายอาญา หลักกฎหมายและพื้นฐานความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2533.
- จุไร อภัยจิรรัตน์. การทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก : ภัยที่น่าเป็นห่วง. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่องเด็กถูกทารุณกรรมกับปัญหาสุขภาพกายและจิตสังคม จัดโดยสมาคมศิษย์เก่าพยาบาลสภาวิชาชีพไทย ฯ ร่วมกับวิทยาลัยพยาบาลสภาวิชาชีพไทย ณ หอประชุมตึกศักดิ์กริณทรภักดีวิทยาลัยพยาบาลสภาวิชาชีพไทย, 4-5 สิงหาคม 2537. (อัดสำเนา)
- จุไร อภัยจิรรัตน์. บทบาทพยาบาลต่อเด็กถูกทารุณกรรม. ในสารศิษย์เก่าพยาบาลสภาวิชาชีพไทย, 52-61, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ชูพงษ์ ปัญมะวัต. การใช้ตัวแบบในนิทานประกอบภาพเพื่อเพิ่มพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมต่ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ดวงใจ กสานติกุล. การทารุณกรรมผู้เยาว์. จุฬาลงกรณ์เวชสาร, 28 (มีนาคม 2527) : 313-325.
- ดาราวรรณ ธรรมารักษ์. การปล่อยปละละเลยเด็กในสังคมไทยกำพร้าเทียม. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2530) : 56.
- ทองใบ ทองเป่า, มุลนิธิ. สิทธิเด็กปฏิญญาเพื่อเด็ก. กรุงเทพมหานคร : อักษรสยามการพิมพ์, 2534.
- เทียนฉาย กิระนันท์ และไพศาล เล็กอุทัย. กรุงเทพมหานคร 2545. คณะกรรมการปฏิบัติภารกิจวิจัยเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- นาตวดี พักคง. มาตรการคุ้มครองเด็กที่ถูกทำร้ายโดยบุคคลในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

- นิตานาถ ชนะภูมิ, พ.ญ. และประภาพรพรณ อุดมจรรยา. ความผิดเกี่ยวกับเพศ. วารสารอัยการ 13 (พฤษภาคม 2533) : 18-30.
- นิตยา คชภักดี. Child Abuse. ใน วันดี วรวิทย์ และ สุวรรณ เรื่องกาญจนเศรษฐ์, Ambulatory Pediatrics, 324-332, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวส, 2532.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 สุวีริยาสาส์น, 2535.
- ปรัชญา เวสารัชช. พัฒนาการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย การประถมศึกษาในชนบทไทย. มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์. (ม.ป.ท.) 2527.
- ประชาสงเคราะห์, กรม. แผนประชาสงเคราะห์ ฉบับที่ 4 (2540-2544). กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนนัมกังการพิมพ์, 2540
- ประพันธ์ สุทธาวาส. จิตวิทยาสังคม. เชียงใหม่ : กลางเวียง, 2522.
- ประสพสุข บุญเดช. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 (คำอธิบายกฎหมายครอบครัว). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2533.
- ประสิทธิ์ พัฒนอมร. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- ปริญญา จิตรการนทีกิจ. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและอนาจาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2534.
- มนตรี สันทวิชัย. เด็กถูกล่วงเกินทางเพศ. มูลนิธิคุ้มครองเด็ก, 2540.
- มนตรี สันทวิชัย. มูลนิธิคุ้มครองเด็ก. เอกสารประกอบการประชุมสามัญประจำปี 2540, 21 เมษายน 2541.
- มนตรี สันทวิชัย. มูลนิธิคุ้มครองเด็ก. เอกสารประกอบการประชุมสามัญประจำปี 2541, 1 เมษายน 2542.
- มนตรี สันทวิชัย. เมื่อเด็กไทยกลายเป็นเหยื่อ. มูลนิธิคุ้มครองเด็ก, 2537.
- มนตรี สันทวิชัย. โสเภณีเด็กและการทารุณกรรมเด็กในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ., 2536.
- มนตรี สันทวิชัย. เสนาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก. สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2541.
- มณฑณี บุรณเขตต์. ลักษณะภูมิหลังและสภาวะทางจิตใจของหญิงที่ถูกข่มขืน : ศึกษารายกรณี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.
- มูลนิธิเด็ก, ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. คู่มืออาสาสมัครส่งเสริมสิทธิเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน, 2533.
- มูลนิธิเด็ก, ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. ปัญหาทารุณกรรมเด็ก. รายงานการสัมมนาเด็กไทย : ทิศทาง ในการพัฒนา ณ ห้องประชุมงบประมาณ อาคารบี รัฐสภา, มีนาคม, 2532.

- มูลนิธิเด็ก. สิทธิเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน, 2532.
- โรบิน เลเนตต์, ดานา บาร์เทอล์ และ บ็อบ เครน. ไม่อยากให้ถูกมีความลับทำอะไร
Sometimes it's O.K. To tell secrets! แปลโดย อรรรรณ พิริยะ. กรุงเทพมหานคร :
ดอกหญ้า, 2532.
- วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล. มาตรการป้องกันการทารุณกรรมเด็กที่สังคมคาดหวัง. บทบัญญัติ,
เล่มที่ 45 ตอน 1, 2532.
- วัลลภ ตั้งคณานุกรษ์. เด็ก ปัญหา และทางออก. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก,
2535.
- วิชา มหาคุณ และ วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล. ผลกระทบของเด็กถูกทารุณกรรม : มาตรการ
ป้องกันแก้ไข ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนที่เคยต้องคดี. รายงานการวิจัยสมาคม
สวัสดิภาพเด็กในประเทศไทย, 2533.
- วิทยาลัยครูเชียงใหม่, คณะครุศาสตร์, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. หลักการสอนทฤษฎีและ
ปฏิบัติ. เชียงใหม่ : ช่างเผือกการพิมพ์, 2524.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิชาการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา,
2534.
- ศุทธิณี สันตะบุตร, นันทนีย์ ไชยสุด, ลักขณา เสถียรสวัสดิ์ และ ภาวนา พัฒนศรี. การทารุณ
ทางเพศต่อเด็ก. สมาคมสวัสดิการเด็กในประเทศไทย, 2537.
- ศูนย์เผยแพร่และช่วยเหลือกฎหมายเด็กและเยาวชน. แนวทางในการป้องกันแก้ไขการละเมิด
สิทธิเด็กในประเทศไทย. เอกสารประกอบการฝึกอบรมอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิเด็ก
รุ่นที่ 2 ณ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ศนอ.), พฤษภาคม
2534.
- สมลักษณ์ ชนอม. การคุ้มครองสิทธิเด็กในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กถูกทารุณกรรม
ในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2533.
- สาธิต ใช้สถิตย์. การป้องกันและคุ้มครองเด็กต่อการกระทำความผิดฐานข่มขืน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2536.
- สำหรับ จิตตินันท์, คุณหญิง. คู่มืออาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็กทางเพศ. กรุงเทพมหานคร :
บริษัท พรีเมก กรุ๊ป จำกัด, 2537.
- สำหรับ จิตตินันท์, คุณหญิง. เด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกทอดทิ้ง. เอกสารประกอบการประชุม
ทางวิชาการ เรื่องเด็กถูกทารุณกรรมกับปัญหาสุขภาพกายและจิตสังคม จัดโดยสมาคม
ศิษย์เก่าพยาบาลสภาวิชาชีพพยาบาลไทย ร่วมกับวิทยาลัยพยาบาลสภาวิชาชีพพยาบาลไทย ณ

หอประชุม ตึกศึกษนทรภักดีวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย, 4-5 สิงหาคม 2537.

(อัดสำเนา)

สิริมาศ มุตตามระ. การทารุณกรรมเด็ก. วารสารพยาบาล ทบ. (ตุลาคม-ธันวาคม 2529) :

27.

สุดสงวน สุธีสร. แนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับเหยื่อวิทยา : ศึกษาเฉพาะกรณีเหยื่ออาชญากรรม.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2521.

สุภาศักดิ์ จันทวานิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราคณะรัฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สุภาศักดิ์ จันทวานิช. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร :

โครงการตำราคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สมน อมรวีวัฒน์ และ สมพงษ์ จิตระดับ. สาระและกิจกรรมการสอนวิชาหลักสูตรและการสอน

ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สวนีย์ เกี้ยวกิ่งแก้ว. เอกสารประกอบการสอนวิชาการพยาบาลจิตเวช. เชียงใหม่ :

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.

สุวพักตร์ เวศมวิบูลย์, เรือเอกหญิง. สภาวะทางจิตสังคมของเด็กหญิงที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ

ในศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และมูลนิธิคุ้มครองเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

โสพิศ หมัดป้องตัว. สวัสดิการเด็กในประเทศสิงคโปร์. กรมประชาสัมพันธ์. 34(กรกฎาคม

-สิงหาคม 2535) : 51-59.

อรอนงค์ ชุชัยวัฒนา. ความสามารถของเด็กวัยเรียนในการเรียนการสอนวิธีป้องกันตนเอง

จากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิทยาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อัมพร โอตระกูล, รวีวรรณ โรจนวิภาต, ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา และ ศุภชัย แสงรัตนกุล. ปัจจัย

ชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศโดยการข่มขืนของผู้ต้องขังชาย. วารสารสมาคม

จิตแพทย์. 29 (กุมภาพันธ์ 2527) : 71-77.

อัมพล สุอำพัน, นพ. ความสำคัญของกุมารแพทย์กับการทารุณกรรมทางเพศในเด็ก.

จุฬาลงกรณ์เวชสาร 28 (มีนาคม 2527) : 303-312.

อัมพล สุอำพัน ผลกระทบของการกระทำทารุณกรรมและการปล่อยปละละเลย.

เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องเด็กถูกทารุณกรรมกับปัญหาสุขภาพกายและ

จิตสังคม จัดโดยสมาคมศิษย์เก่าพยาบาลสภากาชาดไทย ๖ ร่วมกับวิทยาลัยพยาบาล

สภากาชาดไทย ณ หอประชุมตึกศึกษนทรภักดีวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย,

4-5 สิงหาคม 2537. (อัดสำเนา)

อุมาพร ตรังคสมบัติ. การทารุณเด็กทางเพศ : รายงานผู้ป่วย 16 ราย. จุฬาลงกรณ์เวชสาร 9 (สิงหาคม 2535) : 583-591.

เอี่ยมจิต ดิศริแก้ว. ผลของการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บุคลิกภาพ และความวิตกกังวลของนักเรียนหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.

อภิรติ ศิริแก้ว. ความรู้การทารุณกรรมเด็ก การรับรู้ บทบาท การช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

ภาษาอังกฤษ

Abrahams, N., Cassey, K. and Daro, D. Teacher knowledge attitudes and belief about child abuse and its prevention. Child Abuse and Neglect. 16(1992) : 229-236.

Adams - Tecker, C. Proximate effects of sexual abuse in childhood : A report on 28 children. American Journal of Psychiatry. 139 (1982) : 1252-1256.

American Association for Protection Children (AAPC). Highlights of Official Child Neglect and Abuse Reporting. Denver, Co. : American Humane Association, 1988.

Baker, A. W. and Duncan, S. P. Child sexual abuse : A study of prevalence in great Britain. Child Abuse and Neglect. 9 (1985) : 457-468.

Bentovim, A., Boston, P. Sexual abuse : Basic issues : Characteristics of children and families, In A. Bentovim, A. Elton, J. Hildebrand, M. Tranter and E. Vizard. Child sexual abuse within the families : Assessment and treatment, 1988, pp. 16-39. London : Butterworth and Co. (Publishers) Ltd.

Brunner, K. G., Nelen, M., Breakefield, X. O., Ropers, N. H. and Van-Oost, B. A. Abnormal behavior associated with a point mutation in structural gene for monoamine oxidase A. Science. 262 (1993) : 578-580.

Burgess, A. W. and Baldwin, B. A. Crisis intervention theory and practice : A clinical handbook. Engle Wood Cliffs : Prentice-Hall, 1981.

Cavallin, H. Incestuasters : A Clinical report. American Journal of Psychiatry. 122 (1966) : 1132-1138.

Coleman, J. C. Abnormal Psychology and Modern Life. 5 th ed., Minois : Scott, Foresman Co., 1978 : 130.

- Conte, J. R. and Schuerman, J. R. Factors associated with and increased impact of child sexual abuse. Child Abuse and Neglect. 11 (1987) : 201-211.
- Elizabeth Eratt. A guide to Family Law. (Publisher : George Baber. 1986), p.43.
- Faller, K. C. Understanding child sexual maltreatment. cited by Smith, M. and Bentovim, A. Sexual abuse in M. Ruller, E. Taylor and L. Hersov (eds.), Child and adolescent psychiatry. Modern approaches 3 rd ed., pp 230-251. London : Blackwell Scientific Publication, 1986.
- Finkelhor, D. and Browne, A. Initial and long-term effects : A conceptual framework. In D. Finkelhor (ed). Sourcebook on child sexual abuse. Bererly Hills : CA, Sage, 1986.
- Finkelhor, D. and Hotaling, G. T. Sexual abuse in the national incidence study of child abuse and neglect : An appraisal. Child Abuse and Neglect. 8 (1984) : 23-33.
- Finkelhor, D. and Kobin, J. Child abuse as an international issue. Child Abuse and Neglect. 12 (1988) : 457-468.
- Finkelhor, D. and Redfield, D. Woman as perpetrators. In D. Finkelhor (ed.). Child sexual abuse : New Theory and research, pp 107-113. New York : Free Press. cited by Smith, M. and Bentvim, A. sexual abuse. In M Ruller, E. Taylor and L. Hersov (eds). Child and adolescent psychiatry. Modern approaches 3 rd ed. pp. 230-251. London : Blackwell Scientific Publication, 1994.
- Finkelhor, D. and Williams, L. Nursery Crimes ; Sexual Abuse in Day Care. California : Sage Publications, 1988.
- Finkelhor, D. Sexual vicnised children. New York : Free press.cited by Smith M. and Bentovim, A. Sexual abuse in M. Ruller, E. Taylor and L. Hersov (eds.), Child and adolescent psychiatry. Modern approaches 3 rd ed., pp. 230-251, London : Blackwell Scientific Publication, 1979.
- Fontana, V. T. The Maltreatment Syndrome in Children. 2d. (Springfield : Thomas, 1962) : p. 86.
- Goodwin, J. Sexual abuse, Inces victims and their families. Bristol : John Wright, 1982, edited by Bentovim, A and Boston, P. Sexual abuse : Basic Issues : Characteristics of child and families. In A. Bentovim, A. Elton, J. Hildebrand, M. Tranter and E. Vizard. Child sexual abuse within the family : Assessment and treatment. London : Butterworth and Co. (Publishners) Ltd., 1988.

- Haffejee, I. E. Sexual Abuse of Indian (Asian) children in South Africa : First report in a community undergoing cultural change. Child abuse and Neglect. 15 (1991) : 147-151.
- Hallett, C. and Stevenson, O. Child abuse : Aspect of interperson co-operation. London : George Allen & Unwin, 1980.
- Haugaard, J. and Tilly, C. Charateristics predicting children's responsest. Sexual encounters with other children. Child Abuse and Neglect. 143 (1988) : 1293-1296.
- Jones, D. P. H. Ritualism and Child sexual abuse. Child Abuse and Neglect. 15 (1991) : 163-170.
- Kelly, L., Regan, L. and Berton, S. An exploratory study of the prevalence of sexual abuse in a sample of 16-21 yeras olds. London : Polytechnic of North London. cited by Smith, M. and Bentovim, A. Sexual abuse. In M. Ruller, E., Taylor and L., Hersov (eds.). Child and Adolescent psychiatry Modern approaches 3 rd. ed., pp 230-251. London : Blackwell Scientific Publication, 1991.
- Lion, E. M. Human sexuality in nursing process. Toronto : John Wiley & Sons, 1982.
- Lynch, A. M. Child Abuse before Kempe : An Historical Literature Review. Journal of Child Abuse and Neglect. 9 (1985) : 7-15.
- Mullen, P. E., Romans, S. E., Walton, V. A. and Herbison, G. P. Impact of sexual abuse and physical abuse. Lancet. 1 (1988) : 841-845.
- Newberger, E. H. Psychology and child abuse. In E.H. Newberger (ed) Child Abuse. Boston : Little, Brown and Co., 1982.
- Parke, R. D. and Collmer, C. W. Child Abuse : and Interdisciplinary in E. M. Hetherington (1975) Review of Child Development Research. Chicago : University of Chicago Press, 1975: 153.
- Rao, K., Diclement, R. J. and Ponton, L. K. Child sexual abuse of Asians compared with other population. Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry. 31(May, 1992) : 880-886.
- Sansonet-Hyden, H., Haley, G., Marriage, K. Sexual abuse and psychopathology in hospitalized adolescents. Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry. 26 (1987) : 753-757.
- Shives, R. L. Child Abuse and Neglect. Basic concepts of Psychiatric Mental Health Nursing. Philadelphia : J. B. Lippincott Co., 1986.

- Sirles, E. A., Smith, J. A. and Kusama, H. Psychiatric States of intrafamilial child sexual abuse victims. Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry. 28 (1989) :225-229.
- Smith, M. and Bentovim, A. Sexual Abuse. In M. Ruller, E. Taylor and L. Hersov (eds.). Child and adolescent psychiatry. Modern approaches 3 rd ed., pp. 230-251. London : Blackwell Scientific Publication, 1994.
- Sorrenti-Little, L., Bagley, C. and Robertson, R. An operational definition of the long-term harmfulness of sexual relations with peers and adults by young children. Journal of the Canadian Association for Young Children. 9 (1994) : 46-57.
- Peter, J. J. Children who are victims of sexual and the psychology of offenders. American Journal of Psychiatry. 30 (1976) : 395-421.
- Wang, C. T. and Daro, D. Current Trends in Child Abuse Reporting and Fatalities : The Results of the 1997 Annual Fifty State Survey. Chicago, IL : National Committee to Prevent Child Abuse, 1988.
- Wyatt, G.E. and Peters, S. D. Methodological considerations in research on the prevalence of child sexual abuse. Child Abuse and Neglect. 10 (1986) : 241-251.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. นายมนตรี ลินทวิชัย เลขานุการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก
2. นางอรสม สุทธิสาคร นักเขียน
3. นายแพทย์พร พันธุ์ไอสด
4. ร.ต.อ.หญิง ดร.ณิ ทักณา รองสารวัตรสืบสวนสอบสวนสถานีตำรวจบางซื่อ
5. นางพรรณี สุขโสภี อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนพนมสารคาม "พนมอดุลวิทยา"
อ. พนมสารคาม จ. ฉะเชิงเทรา
6. นางพุมจิต สุริยะไวยหาร พยาบาล 7 โรงพยาบาลระโนด อ. ระโนด จ. สงขลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. แบบสอบถามครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
3. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
4. แบบสัมภาษณ์ครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
5. แบบสัมภาษณ์ครูที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
6. แบบสัมภาษณ์แพทย์ที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
7. แบบสัมภาษณ์ตำรวจที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
8. แบบสัมภาษณ์อัยการที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
9. แบบสัมภาษณ์ผู้พิพากษาที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
10. แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
11. แบบสัมภาษณ์ผู้ค้นพบปัญหา
12. แนวทางการสังเกตครูที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่อยู่ในโรงเรียน
13. แนวทางการสังเกตเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่อยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็ก

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

เรื่อง

การศึกษาการคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ นักเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศใน
โรงเรียน

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

ตอนที่ 4 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความที่ตรงกับ
ความเป็นจริงของท่านลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 2-4 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

การเลือกตอบถือเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล่วงละ เมิดทางเพศได้	✓

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30-40 ปี

() 41-50 ปี

() มากกว่า 50 ปี

3. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

() หย่า

() อื่น ๆ โปรดระบุ

4. จำนวนบุตร

() ไม่มี

() 1-2 คน

() 3-4

() มากกว่า 4 คน

5. วุฒิการศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

ระดับ.....

7. ประสบการณ์ทำงาน

() ต่ำกว่า 5 ปี

() 5-10 ปี

() 11-15 ปี

() 16-20 ปี

() มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศใน โรงเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้
2.	มีการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ ในการป้องกันนักเรียนเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศอย่างชัดเจน

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.	กฎระเบียบของโรงเรียนที่มีอยู่สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้
4.	ครู และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
5.	มีการกำหนดวิธีการป้องกันให้นักเรียนได้รับความปลอดภัยมากที่สุด
6.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในด้านการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเพื่อช่วยให้ครูนำความรู้มาใช้กับนักเรียน
7.	จัดให้ครูเข้ารับการอบรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
8.	มีการกำหนดหลักสูตรป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศใช้สอนนักเรียนในโรงเรียน
9.	การบันทึกพฤติกรรม สุขภาพเป็นหน้าที่ของครู
10.	การรับ-ส่งนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศกับนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง
11.	นักเรียนที่จะออกจากโรงเรียนก่อนเวลาจะต้องมีผู้ปกครองมารับเท่านั้น
12.	ถ้าผู้ปกครองไม่ว่างสามารถให้คนอื่นมารับนักเรียนได้
13.	นักเรียนที่เดินทางกลับบ้านเองทางโรงเรียนจะจัดเป็นกลุ่ม
14.	หากนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศโรงเรียนจะเป็นสถานที่แรกที่พร้อมให้การช่วยเหลือนักเรียน
15.	โรงเรียนเปิดกว้างให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามาให้ความรู้แก่ครูและนักเรียน
16.	โรงเรียนมีแบบบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพ
17.	การเฝ้าระวังการล่วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่โดยของงานกิจการนักเรียน
18.	งานกิจการนักเรียนมีความสำคัญต่อตัวนักเรียนโดยตรงเป็นฝ่ายที่ดูแลนักเรียน

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	โดยตรง
19.	ผู้บริหารควรจะรู้จักนักเรียนให้มากที่สุด
20.	การขาดเรียนของนักเรียนเป็นสัญญาณเตือนภัยให้คอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นพิเศษ
21.	การขาดเรียนของนักเรียนอาจมีสาเหตุมาจากโรงเรียน
22.	หากนักเรียนขาดเรียนอยู่เสมอโดยไม่มีสาเหตุจากความจำเป็นภายในครอบครัวหรือการกระทำของบุคคลในโรงเรียนผู้บริหารจึงควรมีการติดตามถึงสาเหตุของการขาดเรียนโดยละเอียด
23.	การตรวจสอบสภาพของนักเรียนเพื่อหาความผิดปกติทางด้านสุขภาพของนักเรียนตั้งแต่ระยะแรกเป็นการเฝ้าระวังการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
24.	โรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการให้ความรู้และจัดบริการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนเพราะโรงเรียนใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
25.	การตรวจสอบสภาพนักเรียนเป็นประจำจะช่วยให้ทราบถึงความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อที่จะได้หาสาเหตุได้ทันทั้งที่
26.	ครูเป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุดในการเป็นผู้ตรวจสอบสภาพนักเรียน
27.	เมื่อสงสัยว่านักเรียนอาจจะถูกล่วงละเมิดทางเพศ ครูประจำชั้นควรเป็นบุคคลแรกที่เข้าถึงตัวนักเรียน
28.	การตรวจสอบสภาพของนักเรียนเป็นบริการที่มุ่งป้องกันและส่งเสริมมากกว่าการให้การรักษา
29.	เมื่อสำรวจสุขภาพของนักเรียนแล้วอาจพบว่านักเรียนบางส่วนมีปัญหาด้านสุขภาพก็นำเอาปัญหานี้มาศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริง
30.	การขาดเรียนเป็นประจำผู้บริหารต้องรีบหาสาเหตุที่แท้จริงให้เร็วที่สุด

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนการเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันตัวไม่ให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศแยกออกมาจากกลุ่มประสบการณ์อื่น
2.	โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
3.	ในการเรียนการสอนครูควรจะแทรกความรู้ในเรื่องการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้นักเรียนเสมอ
4.	โรงเรียนไม่ได้จัดให้มีการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโดยเฉพาะเพราะถือว่าครูได้พยายามแทรกความรู้ด้านนี้ในช่วงต่าง ๆ หรือเมื่อมีเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสังคม
5.	ผู้บริหารมีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องหลักสูตรเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศขึ้นมาโดยเฉพาะ
6.	โรงเรียนให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโดยการจัดนิทรรศการ
7.	ในการจัดการเรียนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่ของครูและผู้บริหารที่ต้องทำร่วมกัน
8.	ถ้ามีการจัดการเรียนสอนนักเรียนนำความรู้ไปใช้ป้องกันตนเองได้
9.	ผู้บริหารควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาให้ความรู้แก่เด็ก
10.	ผู้บริหารควรให้อิสระแก่ครูในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
11.	มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
12.	ในการให้ความรู้การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศครูควรให้นักเรียนสัมผัสโดย

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13.	ตรง เช่น การไปเยี่ยมเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก
14.	เมื่อมีข่าวการล่วงละเมิดทางเพศเด็กผู้บริหารจะให้ความสำคัญในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียนเพิ่มขึ้น
15.	การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโรงเรียนควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ
15.	การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศที่ดีที่สุดคือการให้นักเรียนรู้จักตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้และให้มีความสนใจศึกษาวิธีการป้องกันตนเอง

ตอนที่ 4 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้องให้ผู้ปกครอง
2.	ควรมีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเป็นระยะ ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม
3.	มีการวางแผนในการประชุมผู้ปกครองเพื่อปรึกษาปัญหาต่าง ๆ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
4.	มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
5.	เมื่อทางโรงเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแล้วก็จะมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อให้ความรู้ด้วย
6.	เมื่อผู้บริหารทราบว่าเด็กขาดเรียนหลายวันก็จะปรึกษากับผู้ปกครองเพื่อหาสาเหตุ
7.	โรงเรียนมีการจัดอบรมความรู้ให้แก่ผู้ปกครองเป็นประจำ
8.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเสริมความรู้ด้านการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้แก่ผู้ปกครอง

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	โรงเรียนให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่ มาให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
10.	โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองอย่าง สม่ำเสมอ
11.	โรงเรียนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวาง แผนป้องกันเกี่ยวกับการล้วงละเมิดทาง เพศแก่นักเรียน
12.	หากเกิดการล้วงละเมิดทางเพศนักเรียน โรงเรียนจะร่วมมือกับผู้ปกครองและชุม ชนเพื่อแก้ไขปัญหา
13.	การล้วงละเมิดทางเพศนักเรียนอาจเกิด คนในครอบครัว ดังนั้นโรงเรียนควรจะให้ ชุมชนคอยสังเกตและรายงานให้โรงเรียน ทราบด้วย
14.	โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองเป็นระยะ เพื่อจะได้ทราบความเป็นไปของชุมชน
15.	การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศเป็น หน้าที่ของโรงเรียนและชุมชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถามครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

เรื่อง

การศึกษาการคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ นักเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียน

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

ตอนที่ 4 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 2-4 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด
การเลือกตอบถือเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงปานกลาง

น้อย หมายถึง ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความในกระทงนั้นตรงความจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้	✓

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30-40 ปี

() 41-50 ปี

() มากกว่า 50 ปี

3. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

() หย่า

() อื่น ๆ โปรดระบุ

4. จำนวนบุตร

() ไม่มี

() 1-2 คน

() 3-4

() มากกว่า 4 คน

5. วุฒิมัธยมศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

ระดับ.....

7. ประสบการณ์ทำงาน

() ต่ำกว่า 5 ปี

() 5-10 ปี

() 11-15 ปี

() 16-20 ปี

() มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศใน โรงเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูร่วมกับผู้บริหารกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
2.	การบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพและปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นหน้าที่โดยตรงของครู

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.	เมื่อมีโอกาสครูจะเข้ารับการอบรมและหาความรู้ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศอยู่เสมอ
4.	ครูสร้างหลักสูตรในการสอนนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
5.	ครู ร่วมกับผู้บริหาร นักเรียน และชุมชน กำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ
6.	ครูกระตุ้นให้เพื่อนครูเห็นความสำคัญของการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
7.	มาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนที่มี ง่ายต่อการปฏิบัติ
8.	ครูเป็นบุคคลแรกที่ควรให้การช่วยเหลือ นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
9.	ในการบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพต้อง ทำตามกำหนดเวลาอย่างเคร่งครัด
10.	มาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนที่มีอยู่ สามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้
11.	การรับ-ส่งนักเรียนเป็นการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนได้
12.	ครูจะต้องรู้จักบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียนให้มากที่สุด
13.	ครูไม่อนุญาตให้นักเรียนไปกับคนอื่น
14.	หากนักเรียนยังไม่มีผู้ปกครองมารับแต่มี ญาติมารับแทนครูอนุญาตให้นักเรียนไป กับญาติได้
15.	ครูควรรักษาหาความรู้ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศอยู่เสมอ
16.	ครูมีบันทึกประจำตัวนักเรียนทุกคนและมี การบันทึกเป็นปัจจุบัน
17.	ครูมีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนตลอด
18.	ครูคอยสังเกตและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เมื่อเห็นความผิดปกติก็จะให้ความสนใจเป็นพิเศษ
19.	เมื่อนักเรียนมีปัญหามาปรึกษา ครูให้ ความสนใจในปัญหานั้นและฟังอย่างตั้งใจ
20.	ครูควรทำตัวให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจและ กล้าที่จะเข้ามาหาครู

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21.	ครูเกินปัญหาของนักเรียนที่มาปรึกษาเป็นความลับ
22.	ครูให้คำตอบนักเรียนทุกครั้งเมื่อมาปรึกษาปัญหา
23.	ครูไม่แสดงอาการไม่เชื่อเมื่อนักเรียนมาปรึกษาปัญหา
24.	เมื่อทราบว่านักเรียนติดโรคทางเพศครูสันนิษฐานว่านักเรียนอาจถูกล่วงละเมิดทางเพศ
25.	หากนักเรียนมาเล่าว่ามีคนให้เงินและถอดเสื้อผ้าเด็ก กอดเด็ก และห้ามไม่ให้บอกคนอื่นครูควรฟังอย่างสงบ
26.	การที่นักเรียนมีอาการหวาดกลัว ซึม เหม่อลอย อาการเหล่านี้อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศครูต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ
27.	การทำโทษนักเรียนโดยไม่มีเหตุผลจะทำให้ให้นักเรียนขาดความไว้วางใจครู
28.	การตรวจสอบสภาพถ้าพบว่านักเรียนมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ครูควรรอดูอีกระยะหนึ่ง ไม่คุยกับผู้ปกครองทันที
29.	ถ้าครูพบรอยช้ำตามร่างกายนักเรียนครูควรให้ความสำคัญกับรายนั้น
30.	การที่นักเรียนเลี้ยงจากกลุ่มครูควรสังเกตและหาสาเหตุ

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนการเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูจัดปฐมนิเทศและทำเอกสารเผยแพร่ความรู้สู่เสมอ
2.	มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับชุมชน
3.	ครูสอนข่าวและเหตุการณ์เป็นปัจจุบัน
4.	ครูแทรกความรู้การป้องกันการล่วงละเมิด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ทางเพศให้แก่นักเรียนเสมอ
5.	ครูให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน
6.	ครูฝึกศิลปะการป้องกันตัวให้แก่นักเรียน
7.	ครูให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
8.	ในการสอนการล่วงละเมิดทางเพศครูไม่จำเป็นต้องสอนเองหมด อาจเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แทนครูได้
9.	ครูควรสอนให้นักเรียนรู้จักป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่น ไม้ไว้ใจคนแปลกหน้า
10.	ครูควรสอนให้นักเรียนรู้ถึงสิทธิในร่างกาย
11.	การสอนให้นักเรียนป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่ของครูโดยตรง
12.	ครูให้ความรู้การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนอกสถานที่โดยการพานักเรียนไปเยี่ยมชมตามมูลนิธิต่าง ๆ
13.	เมื่อมีข่าวเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ ครูจะกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยให้มาก
14.	การล่วงละเมิดทางเพศเป็นปัญหาใหญ่ ควรให้ความสนใจในระดับต้น ๆ
15.	การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยและรู้จักป้องกันตนเอง

ตอนที่ 4 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูกับผู้ปกครองร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนอยู่เสมอ
2.	มีการประชาสัมพันธ์และขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในกิจกรรมต่าง ๆ
3.	มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแก่ผู้ปกครอง
4.	มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศโดยครูหรือผู้อื่นให้ความรู้
5.	ครูและผู้ปกครองมีการปรึกษาเกี่ยวกับนักเรียนทุกครั้งได้อย่างไม่เป็นทางการ
6.	เมื่อสังเกตเห็นนักเรียนมีอาการซึมเศร้าผิดปกติครูรีบปรึกษาผู้ปกครองทันที
7.	ครูจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเรื่องการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้องแก่ผู้ปกครอง
8.	เมื่อครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศครูจะความรู้้นั้นมาพูดคุยกับผู้ปกครอง
9.	ครูอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอให้สถานที่ในการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
10.	ครูที่เข้าถึงชุมชนเมื่อมีปัญหากเกิดขึ้นกับนักเรียนจะสามารถหาสาเหตุได้เร็ว
11.	ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก
12.	ถ้าเกิดการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ควรร่วมมือกับผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือเด็กทันที
13.	สาเหตุการล่วงละเมิดทางเพศเด็กอาจจะมีมาจากครอบครัว ดังนั้นครูควรแนะนำให้ผู้ที่มิปัญหานี้ในชุมชนเข้ารับการบำบัด
14.	นักจิตวิทยาและครูควรมาให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
15.	การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนเป็นหน้าที่โดยตรงของครูและผู้ปกครอง

3. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียน

1. โรงเรียนได้กำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนในโรงเรียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ ถ้ามีกำหนดไว้ว่าอย่างไร

2. ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากใคร

3. ในการปฏิบัติครูสามารถปฏิบัติตามกฎที่ออกได้หรือไม่ มีปัญหาอะไรบ้าง

4. มีการกำหนดจำนวนครั้งที่แน่นอนในการบันทึกพฤติกรรมและการตรวจสุขภาพ

กี่ครั้งต่อ 1 ภาคเรียน

5. ข้อดีของการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร (ถ้ามี)

6. กฎ ระเบียบของโรงเรียนข้อไหนบ้างที่ช่วยป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนได้

7. โรงเรียนมีกฎเกี่ยวกับการรับ-ส่งนักเรียนหรือไม่

8. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

โดยวิธีใด

9. หากมีนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศโรงเรียนจะช่วยเหลือโดยวิธีใด

10. ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนเป็นหน้าที่ของใคร

11. โรงเรียนมีแบบบันทึกพฤติกรรมและตรวจสุขภาพของนักเรียนหรือไม่ และในการบันทึกเป็นหน้าที่ของใคร

12. จากข้อ 11. มีบุคคลภายนอกมาร่วมมือด้วยหรือไม่ ถ้ามีคือใคร

13. นักเรียนมีความผิดปกติอย่างไรที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ

14. นอกจากครูประจำชั้นแล้วยังมีใครในโรงเรียนที่มีหน้าที่ดูแลนักเรียน

15. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนเกิดขึ้นผู้บริหารจะเข้าไปแก้ไขหรือไม่ อย่างไร

16. ในการเฝ้าระวังการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนเป็นหน้าที่ของใคร

17. จากข้อ 16 มีบุคคลภายนอกเข้ามาร่วมมือด้วยหรือไม่

18. ปัญหาที่พบในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร

19. จากข้อ 18 ถ้ามีปัญหากำหนดแก้ไขอย่างไร

20. จากข้อ 18 ถ้าไม่มีปัญหาเหตุใดจึงไม่มี

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

1. โรงเรียนได้จัดกิจกรรมอะไรบ้างที่ช่วยเสริมความรู้ในด้านการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้แก่ นักเรียน

2. การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้แยกออกมา โดยเฉพาะหรือไม่ ถ้าไม่ได้แยกออกมารวมอยู่ในกลุ่มประสบการณ์ใด
3. การสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศควรสอนเรื่องอะไรบ้าง
4. โรงเรียนเคยติดต่อหน่วยงานใดหรือมีหน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศมาให้ความรู้แก่นักเรียน
5. โรงเรียนเคยส่งครูไปอบรมเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนบ้างหรือไม่
6. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนมีอะไรบ้าง
7. ปัญหาที่ผู้บริหารประสบในการให้ความรู้การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร
8. เมื่อมีปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเกิดขึ้นกับนักเรียนหรือชุมชน โรงเรียนได้เข้าไปช่วยเหลืออะไรบ้าง
9. การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศที่ดีที่สุดคืออะไร
10. ผู้บริหารจะทราบได้อย่างไรว่านักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยของตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ตอนที่ 3 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

1. โรงเรียนได้มีการประชุม ปรึกษาหารือเกี่ยวกับนักเรียนเฉลี่ยเดือนละกี่ครั้ง และเพียงพอหรือไม่
2. ทางโรงเรียนได้จัดบริการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศปีละกี่ครั้ง
3. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่ผู้ปกครองในการส่งเสริมความรู้ในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนมีอะไรบ้าง
4. ทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในระดับใด เพราะสาเหตุใดที่ได้รับความร่วมมือในระดับนั้น
5. ปัญหาที่เกิดขึ้นในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมอะไรบ้างกับโรงเรียนในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
7. ทางโรงเรียนควรให้ความรู้อะไรบ้างแก่ผู้ปกครองในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
8. บทบาทของผู้ปกครองในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนที่ทางโรงเรียนคาดหวังคืออะไร
9. ผู้ปกครองมีความไว้วางใจในการปฏิบัติของโรงเรียนหรือไม่และทราบได้อย่างไร

10. สิ่งที่คุณปกครองคาดหวังว่าจะได้รับจากโรงเรียนในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนคืออะไร

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

4. แบบสัมภาษณ์ครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย ปกครอง หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียน

1. โรงเรียนได้กำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ ถ้ามีกำหนดไว้ว่าอย่างไร

2. ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ ได้รับความร่วมมือกับใครบ้าง อย่างไร

3. ในการปฏิบัติกฎ ระเบียบต่าง ๆ ครูสามารถปฏิบัติตามกฎ ระเบียบได้หรือไม่

4. ปัญหาในการปฏิบัติมีหรือไม่ อย่างไร

5. ข้อดีของการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศมีอะไรบ้าง

6. กฎ ระเบียบข้อไหนบ้างที่โรงเรียนมีที่ช่วยป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนได้

7. ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศใดโดยวิธีใด

8. ถ้ามีนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศครูจะช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร

9. ในการรับ-ส่งนักเรียนสามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้ในระดับใด

10. ในการบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพครูบันทึกกี่ครั้งต่อ 1 เดือน

11. การตรวจสุขภาพนักเรียนครูตรวจโดยวิธีใด มีใครมาร่วมมือด้วย

12. ครูบันทึกพฤติกรรมนักเรียนในสมุดรายงานประจำตัวนักเรียนเมื่อไร

13. ปัญหาในการบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพของนักเรียนมีอะไรบ้าง และได้แก้ไข

อย่างไร

14. นักเรียนมีความผิดปกติทางร่างกายอย่างไรที่ครูควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ

15. นักเรียนมีความผิดปกติทางจิตใจอย่างไรที่ครูควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ

16. อาการใดบ้างที่นักเรียนแสดงออกมาแล้วน่าจะเกิดจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

17. ครูควรมีบุคลิกอย่างไรจึงจะเป็นที่ต้องการของนักเรียน

18. ลักษณะใดของครูที่ทำให้นักเรียนกล้ามาปรึกษา

19. ปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนที่ครูประสบคืออะไร

20 จากข้อ 19 ครูแก้ไขอย่างไร

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

1. ในการจัดการเรียนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้แยกออกมาโดยเฉพาะหรือไม่ ถ้าไม่ได้รวมอยู่ในกลุ่มประสบการณ์ใด
2. ถ้ามีการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโดยเฉพาะ มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร
3. ครูใช้การสอนให้นักเรียนป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยวิธีใด
4. สื่อที่ใช้มีอะไรบ้าง
5. เมื่อไรที่ครูคิดว่าควรจะสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแก่นักเรียน
6. นอกจากครูจะสอนนักเรียนเองแล้ว ครูยังให้ใครมาให้ความรู้แก่นักเรียนอีกบ้าง
7. ปัญหาในการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนมีอะไรบ้าง
8. ถ้านักเรียนเห็นความสำคัญของการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ นักเรียนแสดงออกอย่างไร
9. สิ่งที่ควรสอนในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนคืออะไร
10. ปัญหาการสอนการล่วงละเมิดทางเพศมีอะไรบ้าง และได้แก้ไขอย่างไร

ตอนที่ 3 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

1. ครูและผู้ปกครองได้มีโอกาสปรึกษาหารือเกี่ยวกับตัวนักเรียนเดือนละกี่ครั้ง และเพียงพอหรือไม่
2. ครูได้ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศกี่ครั้ง
3. กิจกรรมที่ครูจัดให้แก่ผู้ปกครองในการส่งเสริมความรู้ในการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนมีอะไรบ้าง
4. ครูได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด
5. ปัญหาที่เกิดขึ้นในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร
6. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศอะไรบ้าง
7. ครูควรให้ความรู้ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนแก่ผู้ปกครองอะไรบ้าง
8. บทบาทของครูในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนที่ครูคาดหวังคืออะไร
9. ผู้ปกครองไว้วางใจในการปฏิบัติงานของครูหรือไม่ และทราบได้อย่างไร
10. สิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังจากครูคืออะไร

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

5. แบบสัมภาษณ์ครูที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ตอนที่ 1 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

1. จากประสบการณ์ทำงาน ท่านเคยมีนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอยู่ในความดูแลกี่คน
2. และจากที่เคยดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ท่านเคยค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของการถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่
3. ถ้าท่านเคยค้นหาสาเหตุนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศพบว่าเกิดจากอะไร และถ้าไม่เคยค้นหา ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น เพราะเหตุใด
4. จากที่เคยดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในทัศนะของท่านคิดว่าสามารถป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์นี้ได้หรือไม่ ถ้าได้โดยวิธีใด ถ้าไม่ได้ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น
5. ในทัศนะของท่านคิดว่านักวิชาชีพใด (แพทย์ ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก อัยการ และผู้พิพากษา) ที่สามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนได้มากที่สุด เพราะเหตุใด (เรียงลำดับที่สามารถป้องกันได้มากที่สุดไปยังน้อยที่สุด)
6. บทบาทของท่านในการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำควรทำอย่างไร
7. ครูและโรงเรียนมีโครงการหรือนโยบายอะไรบ้างที่จะป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
8. ท่านควรให้นักเรียนได้รู้อะไรบ้าง เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำและให้ตระหนักต่อความปลอดภัยของตนเอง
9. เมื่อท่านทราบว่านักเรียนคนหนึ่งถูกล่วงละเมิดทางเพศ ท่านควรจะแสดงอาการอย่างไรและควรให้การช่วยเหลืออะไรเป็นขั้นแรก
10. เมื่อนักเรียนรู้ว่าตนเองถูกล่วงละเมิดทางเพศ นักเรียนแสดงอาการอย่างไรและมีทัศนคติกับตนเองอย่างไร
11. หลังจากที่ครูได้ให้การช่วยเหลือไประยะหนึ่งแล้ว พฤติกรรมและทัศนคติของนักเรียนมีความแตกต่างจากเริ่มแรกหรือไม่ อย่างไร
12. มีวิธีการใดบ้างที่ท่านสามารถช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
13. บุคคลใดที่มีอิทธิพลกับนักเรียนมากที่สุดในการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
14. ท่านควรร่วมมือกับหน่วยงานใดบ้างที่ช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำโดยวิธีใด
15. การให้คำปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมาก ท่านควรจะให้คำปรึกษาในด้านใด

16. ท่านควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานใดบ้างที่เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

17. สถานที่ใดที่ท่านคิดว่ามีความปลอดภัยและสามารถป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

18. เนื่องจากนักเรียนอยู่ในวัยเรียนจำเป็นจะต้องมาโรงเรียน ดังนั้นท่านควรปฏิบัติอย่างไรกับนักเรียน

19. สังคมควรมีเจตคติกับนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างไร

20. หลังจากที่นักเรียนได้รับการรักษาทางร่างกายและจิตใจในระยะหนึ่งแล้ว สิ่งที่ท่านควรจะช่วยเหลือนักเรียนต่อไปคืออะไร

ตอนที่ 2 การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การช่วยเหลือขั้นต้น

1. เมื่อท่านทราบว่านักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ สิ่งแรกที่ท่านควรจะทำคืออะไร

2. ท่านควรแสดงอาการอย่างไรเมื่อทราบว่านักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

3. หากนักเรียนเล่าถึงเรื่องที่นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ท่านควรแสดงอาการ

อย่างไรในขณะที่นักเรียนเล่าให้ฟัง

4. ผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีผลกระทบกับตัวนักเรียนในด้านใดบ้าง

5. จากข้อ 4 ท่านจะให้ช่วยเหลืออย่างไร

6. สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการช่วยเหลือแก่นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ

อะไร

7. ข้อควรระวังที่ไม่ควรจะให้แก่นักเรียนเห็นจากการแสดงกริยาอาการ หรือคำพูดของครู

คืออะไร

8. ท่านควรให้คำแนะนำอะไรแก่นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

9. หากนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยบุคคลในครอบครัว สิ่งแรกที่ท่านควรทำคือ

อะไร

10. ปัญหาในการช่วยเหลือขั้นต้นที่ท่านประสบคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. นักวิชาชีพกลุ่มแรกที่ท่านควรส่งนักเรียนให้ได้รับการช่วยเหลือต่อไป คือใคร

(แพทย์ ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก)

2. จากข้อ 2 ทำไมถึงส่งไปที่นักวิชาชีพนั้น

3. มีกรณีใดบ้างที่ท่านมีความเห็นว่าควรส่งต่อนักวิชาชีพอื่น

4. เมื่อใดที่ท่านควรส่งนักเรียนไปให้นักวิชาชีพกลุ่มนั้น ๆ

5. ในช่วงที่นักเรียนยังอยู่ในความดูแลของท่านจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องอยู่ในความดูแล

ของท่านเพียงผู้เดียว

6. หากท่านส่งนักเรียนไปยังนักวิชาชีพอื่นแล้ว ท่านสามารถที่จะรับนักเรียนกลับมาอีกได้หรือไม่

7. จากข้อ 6 มีกรณีใดบ้าง

8. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ให้ความร่วมมือกับท่านดีที่สุด

9. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ครูไม่จำเป็นจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับ

10. มีปัญหาในการส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ถ้ามี ได้แก่ ไข้อย่างไร

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. ท่านมีความเห็นว่าตนเองมีความสำคัญในการร่วมมือกันช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศกับนักวิชาชีพอื่นอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด

2. ท่านควรให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพกลุ่มใดบ้าง เพราะเหตุใด

3. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับแพทย์ในสถานใด โดยวิธีใด

4. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับตำรวจ ในสถานใด โดยวิธีใด

5. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับอัยการ ผู้พิพากษา ในสถานใด โดยวิธีใด

6. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กในสถานใด โดยวิธีใด

7. มีเอกสารหรือหลักฐานใด ที่ท่านเห็นว่ามีความสำคัญที่ควรให้ความร่วมมือมากที่สุด เพราะเหตุใด

8. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ท่านเห็นว่ามีความสำคัญที่ควรให้ความร่วมมือมากที่สุด

9. จากข้อ 8 เพราะเหตุใด

10. ปัญหาในการร่วมมือกับนักวิชาชีพอื่นที่ท่านประสบคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

การติดตามผล

1. ท่านคิดว่าหน้าที่ของท่านหมดเมื่อไร เพราะเหตุใด

2. เมื่อท่านได้ให้การช่วยเหลือนักเรียนจนหายจากอาการบาดเจ็บจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้วท่านควรให้การดูแลนักเรียนอีกต่อไปหรือไม่

3. จากข้อ 2 เพราะเหตุใด

4. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่นักเรียนคืออะไร

5. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่ผู้ดูแลนักเรียนหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียนคืออะไร

6. หากนักวิชาชีพอื่นต้องการความร่วมมือจากท่านอีก ท่านควรจะให้ความร่วมมืออีกหรือไม่

7. จากข้อ 6 เพราะเหตุใด

8. นอกจากในการรักษานักเรียนจนหายดีแล้ว ท่านยังมีหน้าที่อื่นอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด

9. ท่านจำเป็นจะต้องติดตามผลการรักษานักเรียนอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด และควรใช้

เวลานานเท่าใดจึงจะสิ้นสุดหน้าที่นี้

10. ท่านมีปัญหาในการติดตามผลหรือไม่ และได้แก้ไขอย่างไร
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

6. แบบสัมภาษณ์แพทย์ที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศ

ตอนที่ 1 การป้องกันการถูกล้วงละเมิดทางเพศซ้ำ

1. จากประสบการณ์ ท่านเคยให้การรักษานักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศกี่ครั้ง
2. ท่านเคยค้นหาสาเหตุหรือไม่ว่าทำไมนักเรียนถึงถูกล้วงละเมิดทางเพศ ถ้าเคย ท่านคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด
 3. จากข้อ 2 ถ้าไม่เคย ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น
 4. ในทัศนะของท่าน ท่านคิดว่าจะมีวิธีอย่างไรที่ช่วยให้การล้วงละเมิดทางเพศนักเรียน ลดน้อยลง
 5. ท่านคิดว่านักวิชาชีพใดที่สามารถป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศนักเรียนได้ดีที่สุด (ครู ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ และ เจ้าหน้าที่มูลนิธิ อัยการและผู้พิพากษา) เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย
 6. จากข้อ 5 ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
 7. ท่านเคยมีโครงการหรือวิธีการอะไรบ้างที่จะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล้วงละเมิดทางเพศ
 8. จากข้อ 7 โครงการนั้นเกิดขึ้นเมื่อไร และทำไมถึงเกิดโครงการนี้
 9. ท่านควรให้ความรู้แก่ผู้ดูแลนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศด้านใดบ้าง และอย่างไร
 10. ในการให้การรักษานักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศ ท่านควรจะรักษาด้านใดก่อน เพราะเหตุใด
 11. จากประสบการณ์ท่านมีทัศนคติกับนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศอย่างไร ทำไมจึงรู้สึกเช่นนั้น
 12. ปฏิกริยาก่อนและหลังการรักษา นักเรียนมีความแตกต่างหรือไม่ ในด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด
 13. ท่านมีวิธีการใดบ้างที่จะช่วยให้นักเรียนที่ได้รับการรักษาแล้วสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ และตระหนักถึงความปลอดภัยของตนเองมากยิ่งขึ้น
 14. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับใครบ้าง ในการป้องกันไม่ให้เกิดการล้วงละเมิดทางเพศนักเรียนซ้ำ
 15. การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ดังนั้นท่านคิดว่านักเรียนควรจะได้รับคำปรึกษาด้านใด
 16. สถานที่ใดที่ท่านคิดว่าเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศซ้ำ

17. ท่านคิดว่าควรควรปฏิบัติอย่างไรกับนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศ
18. ท่านคิดว่าสังคมควรมีส่วนร่วมในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศนักเรียนอย่างไร
19. หลังจากที่นักเรียนได้รับการรักษาทางด้านร่างกายและจิตใจแล้วสิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองนักเรียนคืออะไร

20. ปัญหาที่เกิดขึ้นในการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล้วงละเมิดทางเพศซ้ำ และท่านได้แก้ไขอย่างไรบ้าง

ตอนที่ 2 การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศ

การให้ความช่วยเหลือขั้นต้น

1. ในการตรวจรักษาบาดแผลภายนอกที่ปรากฏให้เห็นถือว่าการรักษาเบื้องต้นใช่หรือไม่เพราะเหตุใด
2. การตรวจรักษาบาดแผลเพียงอย่างเดียวเพียงพอหรือไม่ในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศ
3. นอกจากการตรวจรักษาบาดแผลแล้วท่านคิดว่าควรให้การรักษาด้านใดอีกบ้าง
4. จากข้อ 3 เพราะเหตุใด
5. ในการรักษาทางด้านจิตใจควรใช้เวลาในการรักษานานเท่าใด
6. จากข้อ 5 ท่านรักษาโดยวิธีใด
7. การให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อคลี่คลายอาการตกใจถือว่าเป็นหน้าที่ของแพทย์ด้วยใช่หรือไม่ เพราะเหตุใด
8. ผลการตรวจรักษามีความสำคัญต่อนักเรียนอย่างไรบ้างและสามารถนำไปช่วยนักเรียนได้อย่างไร
9. ข้อควรระวังในการนำนักเรียนมาตรวจรักษาคืออะไร และระยะเวลาานานเท่าใดที่อาจทำให้หลักฐานทางร่างกายของนักเรียนหายไป

10. ข้อจำกัดในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศที่เกิดขึ้นกับท่านคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

การส่งต่อนักวิชาชีพ

1. ท่านได้ประสานงานกับนักวิชาชีพกลุ่มใดบ้าง (ครู ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่มูลนิธิ)
2. จากข้อ 1 เพราะเหตุใด
3. เมื่อใดท่านจึงจะส่งนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศไปให้นักวิชาชีพกลุ่มอื่น
4. นักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศควรอยู่ในความดูแลของท่านนานเท่าใดขึ้นอยู่กับอะไร

5. มีกรณีใดบ้างที่ท่านต้องทำงานร่วมกับนักวิชาชีพอื่น (ครู ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ หรือ เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก อัยการและผู้พิพากษา)

6. จากข้อ 5 เพราะเหตุใด
 7. จากข้อ 5 โดยวิธีใด
 8. ข้อควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการให้การรักษานักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศคืออะไร
 9. จากข้อ 8 เพราะเหตุใด
 10. ปัญหาที่ท่านพบในการส่งต่อนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักวิชาชีพอื่นมีอะไรบ้างและแก้ไขอย่างไร
- การร่วมมือกับนักวิชาชีพ**
1. ท่านมีความเห็นว่าตนเองมีความสำคัญในการร่วมมือช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศกับนักวิชาชีพอื่นในระดับใด เพราะเหตุใด
 2. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับนักวิชาชีพใดบ้าง
 3. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากครูในด้านใด โดยวิธีใด
 4. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากตำรวจในด้านใด โดยวิธีใด
 5. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กในด้านใด โดยวิธีใด
 6. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากอัยการและผู้พิพากษาในด้านใด โดยวิธีใด
 7. เอกสารใดหรือหลักฐานใดที่ท่านเห็นว่ามีความสำคัญที่สามารถใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดได้
 8. นักวิชาชีพใดที่ให้ความร่วมมือกับท่านมากที่สุด (ครู ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก อัยการและผู้พิพากษา) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
 9. จากข้อ 8 เพราะเหตุใด
 10. ปัญหาในการร่วมมือกับนักวิชาชีพคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร
- การติดตามผล**
1. บทบาทของท่านจะสิ้นสุดเมื่อใด
 2. เมื่อสิ้นสุดหน้าที่ของท่านแล้ว ท่านคิดว่าท่านควรมีหน้าที่อะไรเพิ่มเติมอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด
 3. จากข้อ 2 ถ้ามี คืออะไร
 4. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศคืออะไร
 5. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองนักเรียนที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศคืออะไร
 6. ถ้านักวิชาชีพกลุ่มอื่นต้องการความร่วมมือกับท่านอีก ท่านควรให้ความร่วมมืออีกหรือไม่ในระดับใด
 7. จากข้อ 6 เพราะเหตุใด
 8. ท่านจำเป็นต้องติดตามผลการรักษาอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด

9. จากข้อ 8 ควรติดตามในด้านใด และเป็นเวลานานเท่าใด

10. ปัญหาที่พบในการติดตามผลการรักษานักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

7. แบบสัมภาษณ์ตำรวจที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ตอนที่ 1 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

1. จากประสบการณ์ทำงาน ท่านเคยทำคดีนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศกี่คดี

2. จากที่ท่านเคยทำคดีประเภทนี้มา ท่านเคยค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของการถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่

3. จากข้อ 2 ถ้าเคยค้นหา พบว่าเกิดจากอะไร และถ้าไม่เคยค้นหา ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น เพราะเหตุใด

4. จากที่เคยทำคดีมา ในทัศนะของท่านคิดว่าสามารถป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์นี้ได้หรือไม่ ถ้าได้โดยวิธีใด ถ้าไม่ได้ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

5. ในทัศนะของท่าน คิดว่านักวิชาชีพใด (ครู แพทย์ อัยการ และผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก) ที่สามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนได้ดีที่สุด เพราะเหตุใด (ให้เรียงลำดับที่สามารถป้องกันได้มากที่สุดไปยังน้อยที่สุด)

6. ท่านมีวิธีการและวิธีป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำหรือไม่ ถ้ามีคืออะไร

7. กรมตำรวจเคยมีนโยบายอะไรบ้างที่เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ถ้ามีเกิดขึ้นเมื่อไร ในช่วงไหน

8. จากข้อ 7 เพราะเหตุใดจึงมีนโยบายนี้เกิดขึ้น

9. เมื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ท่านหาทางออกให้ผู้เสียหายอย่างไร และประสานงานกับใครบ้าง

10. ท่านคิดว่าการสอบปากคำของนักเรียนควรมีห้องเฉพาะหรือไม่ และควรมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กมาร่วมสอบปากคำด้วยหรือไม่

11. จากประสบการณ์ของท่าน ผู้เสียหายที่อยู่ในช่วงอายุเท่าใดจะสามารถสอบปากคำได้ง่ายที่สุดและเด็กที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดระหว่างการสอบปากคำอยู่ในช่วงวัยใด

12. หลังจากที่ท่านได้รับแจ้งแล้ว ท่านได้ประสานงานกับใครบ้าง

13. ท่านต้องการความร่วมมือกับใครบ้างในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

14. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่เด็กอย่างไรในชั้นสอบสวนและหลังจากนั้นท่านได้แนะนำเด็กและครอบครัวอย่างไร

15. ในทัศนะของท่าน สถานที่เกิดเหตุเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เด็กนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่

16. ตำรวจได้มีการประสานงานกับครูในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่กี่ครั้ง

17. จากข้อ 16 ท่านได้ประสานงานอย่างไร และโดยวิธีใด

18. ท่านควรมีทัศนคติกับนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างไร

19. หลังจากนักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากตำรวจในระยะหนึ่งแล้ว สิ่ง ตำรวจควรช่วยเหลือเด็กต่อไปคืออะไร และที่ผ่านมามีตำรวจได้ปฏิบัติเช่นนั้นหรือไม่ อย่างไร

20. ปัญหาที่เกิดขึ้นในการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

ตอนที่ 2 การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การช่วยเหลือขั้นต้น

1. เมื่อได้รับแจ้งนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศสิ่งแรกที่ท่านทำคืออะไร

2. ท่านได้เตรียมตัวอย่างไรที่จะต้องสอบสวนต่อหน้านักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

3. คุณสมบัติของนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างไรที่เป็นอุปสรรคในการช่วยเหลือของท่าน (เช่น ฐานะครอบครัว ความอบอุ่น อายุของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอื่น ๆ)

4. ท่านคิดว่าการดำเนินการทางกฎหมายในขั้นตอนใดที่นักเรียนได้รับผลกระทบมากที่สุด เพราะเหตุใด

5. ท่านมีความเห็นอย่างไรที่จะแก้ไขขั้นตอนต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์กับเด็กมากที่สุด

6. สิ่งที่ท่านควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร

7. สิ่งที่ท่านควรระมัดระวังในการปฏิบัติตนหรือแสดงอาการต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ คืออะไร

8. ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนอย่างไรในระหว่างดำเนินคดีและหลังคดีสิ้นสุด

9. ท่านให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองอย่างไรในระหว่างดำเนินคดี และหลังคดีสิ้นสุด

10. ท่านมีข้อจำกัดในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านใดอย่างไร และได้แก้ไขอย่างไร

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. ท่านได้ส่งนักเรียนไปให้นักวิชาชีพกลุ่มแรกคือใคร เพราะเหตุใด

2. เหตุใดท่านจึงส่งไปให้นักวิชาชีพกลุ่มนั้น

3. มีกรณีใดบ้างที่ท่านเห็นว่าควรส่งต่อนักวิชาชีพอื่น

4. เมื่อนักเรียนยังอยู่ในความดูแลของท่าน ท่านได้ให้ความคุ้มครองนักเรียนด้านใดบ้าง

5. คดีการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน คดีลักษณะใดที่ไม่ได้รับการพิจารณาจากศาล
6. จากข้อ 5 เพราะสาเหตุใด
7. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ท่านจำเป็นต้องประสานงานด้วย (ครู แพทย์ อัยการ และผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก) ให้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
 8. จากข้อ 7 เพราะเหตุใด
 9. ท่านมีปัญหาในการประสานงานกับใครมากที่สุด (ครู แพทย์ อัยการ และผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก) ให้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
 10. จากข้อ 9 เพราะเหตุใด และท่านได้แก้ไขโดยวิธีใด

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

 1. ท่านมีความเห็นว่าตนเองมีความสำคัญในการร่วมมือกันช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศกับนักวิชาชีพอื่นอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด
 2. ท่านได้ให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพใดบ้าง
 3. ครูได้ให้ความร่วมมือกับท่านอยู่ในระดับใด อย่างไร และถ้าหากไม่ได้รับท่านทำอย่างไร
 4. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับแพทย์ด้านใด โดยวิธีใด
 5. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิด้านใด โดยวิธีใด
 6. ท่านต้องประสานงานกับอัยการและผู้พิพากษาอย่างไร และมีปัญหาหรืออุปสรรคหรือไม่อย่างไร
 7. มีเอกสารหรือหลักฐานใดที่ท่านมีความเห็นว่าสำคัญมากที่สุดควรให้ความสำคัญมากที่สุด
 8. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ท่านได้รับความร่วมมือมากที่สุด
 9. จากข้อ 8 เพราะเหตุใด
 10. ปัญหาในการร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

การติดตามผล

 1. หลังจากสิ้นสุดหน้าที่ตามกฎหมายของท่านแล้ว ในบทบาทของท่านควรทำอย่างไรต่อไป
 2. จากข้อ 1 ท่านทำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
 3. มีอุปสรรคอย่างไรที่ทำให้ท่านไม่สามารถติดตามนักเรียนได้
 4. จากข้อ 3 ท่านได้แก้ไขอย่างไร
 5. ท่านเคยได้รับความรู้และอบรมในการดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศกี่ครั้ง ด้วยวิธีใด

6. หากนักวิชาชีพอื่นต้องการความร่วมมือจากท่าน ท่านควรจะให้การปฏิบัติอย่างไร
7. จากข้อ 6 เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
8. ปัจจุบันการประสานงานของตำรวจกับนักวิชาชีพอื่นมีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ และถ้าไม่ ท่านคิดว่ามีข้อเสนอแนะอย่างไร
9. ท่านคิดว่า ในบทบาทของตำรวจในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ควรจะจบในขั้นตอนไหน เพราะเหตุใด
10. ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น รวมทั้งที่ทำให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนล้มกลางคันคือสาเหตุใดบ้าง ให้เรียงจากมากไปหาน้อย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

8-9. แบบสัมภาษณ์อัยการและผู้พิพากษาที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ตอนที่ 1 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

1. จากประสบการณ์ที่ทำงานของท่าน ท่านเคยพิจารณาคดีนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศกี่คดี
2. และจากที่เคยพิจารณาคดีประเภทนี้ ท่านเคยค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของการถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่
3. จากข้อ 2 ถ้าท่านเคยค้นหา พบว่าเกิดจากอะไร และถ้าไม่เคยค้นหาทำไมถึงเป็นเช่นนั้น เพราะเหตุใด
4. จากที่เคยพิจารณาคดีมา ในทัศนะของท่านคิดว่าสามารถป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์นี้ได้หรือไม่ โดยวิธีใด
5. ในทัศนะของท่าน คิดว่านักวิชาชีพใด (ครู ตำรวจ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก) ที่สามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนได้ดีที่สุด เพราะเหตุใด (ให้เรียงลำดับที่สามารถป้องกันได้มากที่สุดไปยังน้อยที่สุด)
6. ท่านมีวิธีการ และวิธีป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำหรือไม่ ถ้ามีคืออะไร
7. ในหน่วยงานของท่านเคยมีนโยบายอะไรบ้างที่เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ถ้ามีเกิดขึ้นเมื่อไหร่ และในช่วงไหน
8. จากข้อ 7 เพราะเหตุใดจึงมีนโยบายนี้เกิดขึ้น
9. เมื่อพิจารณาแล้ว ท่านหาทางออกให้ผู้เสียหายอย่างไร และประสานงานกับใครบ้าง
10. ทัศนคติที่นักเรียนมีให้กับตัวเองเมื่อรู้ว่าตนเองถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นอย่างไร

11. พฤติกรรมและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อตนเองก่อน และหลังการพิจารณาคดีแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และทำไมถึงเป็นเช่นนั้น
 12. จะมีวิธีใดบ้างที่ท่านสามารถช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างรวดเร็ว
 13. ท่านควรให้ความรู้และคำแนะนำอะไรบ้างแก่บุคคลใกล้ชิดนักเรียนเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
 14. มีวิธีการใดบ้างที่จะช่วยให้นักเรียนตระหนักต่อความปลอดภัยของตนเอง
 15. ท่านคิดว่าหน่วยงานใดที่ควรให้ความสนใจดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างใกล้ชิดที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
 16. การให้คำปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ควรให้คำปรึกษาด้านใด
 17. ในการพิจารณาคดี บุคคลใดที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้มากที่สุด
 18. ควรให้นักเรียนอยู่ในสถานที่ใดที่เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
 19. เนื่องจากนักเรียนอยู่ในวัยเรียนจำเป็นต้องเรียนหนังสือ ท่านมีความเห็นว่าควรควรปฏิบัติกับนักเรียนอย่างไร
 20. สังคมควรมีเจตคติกับนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างไร
- ตอนที่ 2 การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ**
- การให้ความช่วยเหลือขั้นต้น**
1. เมื่อมีคดีเกี่ยวกับนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ สิ่งแรกที่ท่านทำคืออะไร
 2. ท่านได้เตรียมตัวอย่างใดในการพิจารณาคดีนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
 3. ส่วนประกอบใดของนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นอุปสรรคในการพิจารณาคดี (เช่น ฐานะครอบครัว ความอบอุ่นภายในครอบครัว อายุของนักเรียน ระดับการศึกษาของนักเรียนและ ผู้ปกครอง เป็นต้น)
 4. ท่านคิดว่าการดำเนินการทางกฎหมายในขั้นตอนใดที่นักเรียนได้รับผลกระทบมากที่สุด เพราะเหตุใด
 5. จากข้อ 4 ท่านมีความเห็นอย่างไรที่จะแก้ไขขั้นตอนต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์กับนักเรียนมากที่สุด
 6. สิ่งที่คุณคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร เพราะเหตุใด
 7. สิ่งที่คุณควรระมัดระวังในการปฏิบัติตน หรือแสดงอาการต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร เพราะเหตุใด
 8. ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนอย่างไรในระหว่างดำเนินคดี และหลังคดีสิ้นสุดแล้ว
 9. ท่านให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองอย่างไรในระหว่างดำเนินคดี และหลังคดีสิ้นสุดแล้ว

10. ท่านมีข้อจำกัดในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกส่งละเมิดทางเพศด้านใด
อย่างไร และได้แก้ไขอย่างไร

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. นักวิชาชีพกลุ่มแรกที่ท่านได้ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนคือใคร
เพราะเหตุใด
 2. มีกรณีใดบ้างที่ท่านเห็นว่าควรส่งต่อไปให้นักวิชาชีพกลุ่มอื่น
 3. เหตุใดท่านจึงส่งไปให้นักวิชาชีพกลุ่มนั้น
 4. เมื่อนักเรียนยังอยู่ในช่วงพิจารณาคดี ท่านได้ให้ความคุ้มครองนักเรียนในด้านใดบ้าง
 5. คดีการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน คดีลักษณะใดที่ไม่ได้รับการพิจารณาจากศาล
 6. จากข้อ 5 เพราะสาเหตุใด
 7. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ท่านจำเป็นต้องประสานงานด้วย (ครู แพทย์ ตำรวจ
ผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิ) ให้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
 8. จากข้อ 7 เพราะสาเหตุใด
 9. ท่านมีปัญหาในการประสานงานกับนักวิชาชีพกลุ่มใดมากที่สุด (ครู แพทย์ ตำรวจ
ผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์ หรือ เจ้าหน้าที่มูลนิธิ) ให้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
 10. จากข้อ 9 เพราะสาเหตุใดและท่านได้แก้ไขโดยวิธีใด

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. ท่านมีความเห็นว่าตนเองมีความสำคัญในการร่วมมือกันช่วยเหลือนักเรียนที่ถูก
ส่งละเมิดทางเพศกับนักวิชาชีพอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด
 2. ท่านได้ให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพใดบ้าง
 3. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับครูด้านใด โดยวิธีใด
 4. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับแพทย์ด้านใด โดยวิธีใด
 5. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับตำรวจด้านใด โดยวิธีใด
 6. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือกับนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิด้านใด
โดยวิธีใด
 7. มีเอกสารหรือหลักฐานใดที่ท่านเห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุดที่ควรให้ความสำคัญที่สุด
 8. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ทำงานสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับท่านที่สุดในการช่วยเหลือนักเรียน
ที่ถูกส่งละเมิดทางเพศ
 9. จากข้อ 8 เพราะเหตุใด
 10. ปัญหาในการร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

การติดตามผล

1. หลังจากการพิจารณาคดีสิ้นสุดแล้ว ในบทบาทของท่านควรทำอย่างไรต่อไป
2. จากข้อ 1 ท่านทำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

3. ท่านมีการติดตามผลหลังจากการพิจารณาแล้วหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่ผู้ดูแลนักเรียนคืออะไร
5. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่นักเรียนคืออะไร
6. หากนักวิชาชีพอื่นต้องการความร่วมมือกับท่าน ท่านควรให้ความร่วมมืออีกหรือไม่
7. จากข้อ 6 เพราะเหตุใด
8. ปัจจุบันการประสานงานของท่านกับนักวิชาชีพมีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่
ท่านมีข้อเสนอแนะอะไร

9. ท่านคิดว่าบทบาทของท่านในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
ควรจะจบในขั้นตอนไหน เพราะเหตุใด

10. ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การพิจารณาคดีการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนที่ทำให้
จำเลยไม่ถูกลงโทษคืออะไร เพราะเหตุใด
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

10. แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิด
ทางเพศ

ตอนที่ การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศฯ

1. จากประสบการณ์ที่ผ่านมา การที่นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศเกิดจากสาเหตุใด
2. จากสาเหตุที่เกิดขึ้นเราสามารถแก้ไขที่ต้นเหตุนั้นได้หรือไม่ ถ้าได้โดยวิธีใด ถ้าไม่ได้
เพราะเหตุใด
3. จะมีวิธีใดบ้างที่ช่วยเปลี่ยนเจตคติบุคคลเหล่านั้นไม่ให้ล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
4. ในทัศนะของท่านจะมีวิธีใดที่จะทำให้การล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนลดน้อยลง
5. ในทัศนะของท่าน คิดว่าบทบาทของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียนที่
ถูกล่วงละเมิดทางเพศ (แพทย์ ครู ตำรวจ อัยการและผู้พิพากษา) สามารถป้องกันไม่ให้นักเรียน
ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้โดยวิธีใด
6. ท่านมีบทบาทอย่างไรในการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศฯ
7. ท่านมีโครงการหรือนโยบายอะไรบ้างที่จะป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทาง
เพศฯ
8. ควรให้ความรู้แก่ผู้ดูแลนักเรียนในด้านใดบ้างที่ป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิด
ทางเพศฯ
9. เมื่อทราบว่านักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ท่านควรช่วยเหลือนักเรียนด้านใดก่อน
เพราะเหตุใด
10. นักเรียนแสดงอาการอย่างไรและมีทัศนคติต่อตนเองอย่างไร เมื่อรู้ว่าตนเองถูกล่วง
ละเมิดทางเพศ

11. หลังจากได้ช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศไประยะหนึ่งแล้ว พฤติกรรมและทัศนคติของนักเรียนมีความแตกต่างจากเริ่มแรกหรือไม่ อย่างไร
 12. มีวิธีการใดบ้างที่ท่านสามารถช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และได้ตระหนักถึงความปลอดภัยของตนเอง
 13. บุคคลใดมีอิทธิพลกับนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมากที่สุด ในการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
 14. ท่านให้ความรู้อะไรบ้างแก่บุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียนเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
 15. ท่านควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานใดบ้าง ที่เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ โดยวิธีใด
 16. การให้คำปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมาก ควรให้คำปรึกษาในด้านใดบ้าง
 17. สถานที่ใดที่ท่านมีความเห็นว่า สามารถป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
 18. เนื่องจากนักเรียนจำเป็นต้องเรียนหนังสือ ท่านมีความเห็นว่าควรควรปฏิบัติอย่างไร
 19. สังคมควรมีเจตคติต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างไร
 20. หลังจากนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้รับการช่วยเหลือจากท่านในระยะหนึ่งแล้วสิ่งที่ควรจะช่วยเหลือต่อไปคืออะไร
- ตอนที่ 2 การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ**
- การช่วยเหลือขั้นต้น**
1. เมื่อทราบว่านักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ สิ่งแรกที่ท่านควรทำคืออะไร
 2. ท่านควรแสดงอาการอย่างไรเมื่ออยู่ต่อหน้านักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และควรให้คำแนะนำอะไรแก่นักเรียนบ้าง
 3. ผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนมีผลกระทบกับตัวนักเรียนด้านใดบ้าง
 4. จากข้อ 3 ท่านจะให้ช่วยเหลืออย่างไร
 5. สิ่งที่คุณควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร
 6. ข้อควรระวังในการปฏิบัติตนหรือแสดงอาการต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร
 7. ท่านได้ทำงานร่วมกับนักวิชาชีพกลุ่มใดมากที่สุดในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศเพราะเหตุใด (ครู แพทย์ ตำรวจ อัยการและผู้พิพากษา)

8. อยากให้นักวิชาชีพกลุ่มใดให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมากที่สุดเพราะเหตุใด

9. สิ่งที่ท่านต้องการมากที่สุดในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ คืออะไร

10. มีข้อจำกัด หรือ ปัญหาอะไรบ้างที่ทำให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และได้แก้ไขอย่างไร

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. นักวิชาชีพกลุ่มแรกที่ท่านส่งนักเรียนไปให้การช่วยเหลือต่อไปคือใคร เพราะเหตุใด

2. มีกรณีใดบ้างที่ท่านจำเป็นต้องส่งนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศไปให้นักวิชาชีพอื่น

3. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ท่านประสานกับท่านได้ดีที่สุด เพราะเหตุใด

4. ปัญหาที่พบในการทำงานร่วมกับนักวิชาชีพอื่น มีอะไรบ้างและได้แก้ไขอย่างไร

5. สิ่งที่ท่านต้องการได้รับจากนักวิชาชีพอื่นในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ คืออะไร

6. ในช่วงที่นักเรียนอยู่ในความดูแลของท่าน จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องอยู่ในความดูแลของท่านผู้เดียว

7. หากส่งนักเรียนไปให้นักวิชาชีพอื่นแล้ว ท่านสามารถที่จะรับนักเรียนกลับมาอยู่ในความดูแลอีกได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

8. จากข้อ 7 มีกรณีใดบ้าง

9. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ท่านไม่จำเป็นต้องไปเกี่ยวข้องกับด้วย

10. ข้อจำกัดในการส่งนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักวิชาชีพอื่นคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. ท่านคิดว่าท่านมีความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศกับนักวิชาชีพอื่นอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด

2. ท่านควรให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพใดบ้าง

3. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากแพทย์ด้านใด โดยวิธีใด

4. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากตำรวจด้านใด โดยวิธีใด

5. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากครูด้านใด โดยวิธีใด

6. ท่านต้องการได้รับความร่วมมือจากอัยการและผู้พิพากษาด้านใด โดยวิธีใด

7. มีเอกสารหรือหลักฐานใดที่ท่านเห็นว่ามีค่าและควรให้ความสำคัญมากที่สุด

8. นักวิชาชีพกลุ่มใดที่ท่านเห็นว่ามีค่าและควรให้ความสำคัญมากที่สุด

9. จากข้อ 8 เพราะเหตุใด

10. ปัญหาในการร่วมมือกับนักวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องที่พบคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

การติดตามผล

1. เมื่อนักเรียนกลับไปอยู่กับครอบครัวแล้ว จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องติดตามนักเรียนคนนั้นอีกเพราะเหตุใด และโดยวิธีใด
2. ท่านคิดว่าหน้าที่ของท่านในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศหมดเมื่อใด
3. หลังจากนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศหายจากอาการบาดเจ็บจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้วท่านควรจะให้ความดูแลนักเรียนในด้านใดต่อไป
4. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่ผู้ดูแลนักเรียนคืออะไร
5. สิ่งที่ท่านควรให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคืออะไร
6. หากนักวิชาชีพอื่นต้องการความร่วมมือกับท่าน ท่านควรให้ความร่วมมืออีกหรือไม่เพราะเหตุใด
7. ท่านควรให้คำแนะนำแก่ครู ในการดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียนอย่างไรบ้าง
8. ในการติดตามให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ควรใช้ระยะเวลาานอีกเท่าใดจึงจะสิ้นสุดหน้าที่
9. เมื่อนักเรียนกลับไปอยู่ในครอบครัวแล้ว สิ่งที่ท่านควรทำต่อไปคืออะไร
10. ปัญหาในการติดตามผลคืออะไร และได้แก้ไขอย่างไร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

11. แบบสัมภาษณ์ผู้ค้นพบปัญหา

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1. ลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวหรือขยาย
2. นักเรียนอยู่ในความดูแลของใคร
3. นักเรียนเป็นบุตรคนที่เท่าไร
4. นักเรียนสนิทกับใครมากที่สุดในครอบครัว
5. หน้าที่ของนักเรียนที่มีต่อครอบครัว
6. ผู้ที่หารายได้ให้กับครอบครัว
7. ทศนคติของสมาชิกภายในครอบครัวที่มีต่อนักเรียน
8. เมื่อมีปัญหา นักเรียนปรึกษาใคร
9. ช่วงระยะเวลาที่สมาชิกภายในครอบครัวได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตา
10. การลงโทษเมื่อนักเรียนทำความผิด

ตอนที่ 2 สถานการณ์ที่สร้างภาวะเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1. บ้านที่นักเรียนอาศัยอยู่ในบริเวณใด
2. ลักษณะของบ้านที่อยู่มีลักษณะใด

3. ช่วงระยะเวลาใดที่นักเรียนอยู่คนเดียว
4. ระยะทางจากบ้านถึงสถานที่ที่ไกลที่สุดห่างกันประมาณเท่าไร
5. นักเรียนจะต้องหารายได้ให้ครอบครัวหรือไม่
6. ถ้านักเรียนต้องหารายได้ให้แก่ครอบครัวนักเรียนทำอะไร
7. ถ้าทำงาน นักเรียนทำในช่วงเวลาใด
8. ช่วงเวลาไหนที่นักเรียนต้องอยู่คนเดียว
9. นักเรียนชอบไปไหนมาไหนกับใคร
10. สภาพความเป็นอยู่ภายในบ้าน

ตอนที่ 3 การค้นพบปัญหา

1. ค้นพบปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนโดยวิธีใด
2. ช่วงที่ค้นพบปัญหานักเรียนอยู่ในสภาพใด
3. ระยะเวลาที่นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศเพศกับช่วงที่ค้นพบปัญหามีช่วงระยะเวลา

ห่างเท่าไร

4. ผู้ค้นพบปัญหามีความสัมพันธ์อะไรกับนักเรียน
5. สถานที่ค้นพบปัญหา
6. ผู้ค้นพบปัญหารู้สึกอย่างไรที่ทราบเรื่องนักเรียน
7. ผู้ค้นพบปัญหาทราบหรือไม่ว่าใครเป็นผู้ล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
8. ผู้ค้นพบปัญหาได้ดำเนินการอย่างไรกับผู้ล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
9. เมื่อผู้ค้นพบปัญหาทราบว่านักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศได้แสดงอาการอย่างไร
10. จากข้อ 9 นักเรียนมีปฏิกิริยาได้ตอบอย่างไร

ตอนที่ 4 การให้ความช่วยเหลือ

1. ได้ให้ความช่วยเหลือขั้นต้นอย่างไร
2. ผู้ค้นพบปัญหาทราบหรือไม่ว่าควรจะช่วยเหลืออย่างไรก่อนเป็นอันดับแรก
3. ผู้ค้นพบปัญหาได้ส่งไปให้บุคคลใดเป็นรายชื่อไป
4. ผู้ค้นพบปัญหาได้บอกให้ใครทราบเป็นคนแรก
5. ผู้ค้นพบปัญหานอกจากจะช่วยเหลือนักเรียนแล้วยังให้การช่วยเหลือใครอีกหรือไม่
6. มีอุปสรรคอะไรบ้างในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน
7. ผู้ค้นพบปัญหาได้เห็นร่องรอยการถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่
8. ร่องรอยที่เห็นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนคืออะไร
9. ผู้ค้นพบปัญหาทราบหรือไม่ว่าใครเป็นผู้ล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน
10. จากข้อ 9 ได้ดำเนินการกับผู้ล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนอย่างไร

ตอนที่ 5 การติดตามผล

1. หลังจากที่ได้ให้การช่วยเหลือนักเรียนเบื้องต้นแล้ว ผลที่ได้รับเป็นอย่างไร

2. หน่วยงานที่รับนักเรียนไปดูแลได้ติดต่อกลับมาหากท่านอีกหรือไม่
3. จากข้อ 2 ถ้าติดต่อกลับมาได้ขอความร่วมมือในเรื่องใด
4. ท่านทราบหรือไม่ว่าผู้ที่รับนักเรียนไปได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง
5. ท่านทราบหรือไม่ว่าปัจจุบันนักเรียนเป็นอย่างไร
6. การช่วยเหลือนักเรียนมีอุปสรรคอะไรบ้าง และได้แก้ไขอย่างไร
7. หลังจากนักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นแล้ว ท่านได้ไปเยี่ยมนักเรียนอีกบ้างหรือไม่
8. อาการทางกายของนักเรียนหลังจากได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างไร
9. อาการทางจิตใจของนักเรียนหลังจากได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างไร
10. สภาพครอบครัวของนักเรียนปัจจุบันเป็นอย่างไร

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12. แนวทางการสังเกตครูที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
ที่อยู่ในโรงเรียน

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้านการเรียน

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม	
		ครู	นักเรียน
<p>1. การจัดบรรยากาศในห้องเรียน</p> <p>1.1 การจัดมุมห้อง, การจัดห้องเรียน</p> <p>1.2 การจัดโต๊ะเรียน, การจัดกลุ่มนักเรียน</p> <p>1.3 การควบคุมชั้นเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนเสียพึง - การทำโทษนักเรียน 	การจัดชั้นเรียน		
<p>2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การเตรียมตัว, เตรียมแผนการสอนล่วงหน้า</p> <p>2.2 การนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2.3 การใช้เทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ</p> <p>2.4 การใช้สื่อการสอน</p> <p>2.5 ความกระตือรือร้นในการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความกระตือรือร้นต้องการสอน - การเตรียมการสอน - การตรงต่อเวลา <p>2.6 การมอบหมายงาน/การบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเสริมแรงทางบวก - การเสริมแรงทางบวก <p>2.7 การประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจงาน - ให้คะแนน - ให้รางวัล - ทำโทษ 	วิธีการและการดำเนินการสอน		
<p>3. ด้านการสอน</p> <p>3.1 ครูแสดงสีหน้าเป็นมิตร</p> <p>3.2 ครูแสดงสีหน้าเคร่งครัด, เฉย ๆ</p> <p>3.3 ครูทักทายพูดคุยกับนักเรียน</p> <p>3.4 ครูพูดตวาดและสั่งเสียงดัง</p>	บุคลิกภาพของครู		

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม	
		ครู	นักเรียน
3.5 ครูเข้ามาโอบกอด จับแขนแสดงความรักและเอาใจใส่			
3.6 ครูยื่นเฉย ๆ			
3.7 ครูพูดคำชมเชย			
3.8 ครูดูดำ			
3.9 ครูยิ้ม			
3.10 ครูหน้าบึ้ง			
3.11 ครูให้รางวัลเสริมแรงทางบวก เช่น ประบมือ มีรางวัลสิ่งของให้			
3.12 ครูเสริมแรงทางลบ เช่น การทำโทษ ตี ให้เชกโตะ			
3.13 ครูทำโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำงาน			
3.14 ครูเฉย ๆ นักเรียนจะทำหรือไม่ทำก็ได้			
4. ด้านการเรียน	พฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียน		
4.1 นักเรียนตั้งใจเรียน			
4.2 นักเรียนไม่สนใจเรียน/เล่น/คุย/ส่งเสียงดัง			
4.3 นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียน			
4.4 นักเรียนเฉื่อยชา/เซื่องซึม			
4.5 นักเรียนตอบคำถามครู			
4.6 นักเรียนไม่ตอบคำถามครู			
4.7 นักเรียนสนใจร่วมกิจกรรมที่ครูจัด			
4.8 นักเรียนไม่สนใจ/ไม่ร่วมมือในกิจกรรมที่ครูจัด			
4.9 นักเรียนทำงานส่งครู			
4.10 นักเรียนไม่ทำงานส่งครู			
4.12 นักเรียนนั่งเรียบร้อย			
4.13 นักเรียนซักถามข้อสงสัย			
4.14 นักเรียนยิ้มเมื่อครูชมเชย			
4.15 นักเรียนโกรธเมื่อถูกทำโทษ			
4.16 นักเรียนยอมรับผิดเมื่อครูทำโทษ			
4.17 ครูโกรธนักเรียนที่ทำผิด			

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้านการอยู่ร่วมกับเพื่อน

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของกร สังเกต	พฤติกรรม	
		เพื่อน	นักเรียน
<p>1. ความสัมพันธ์กับเพื่อน</p> <p>1.1 แสดงอาการปฏิกิริยาเมื่อพบหรือเห็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ดีใจ - ยิ้มแย้ม - หน้าบึ้ง - เฉย ๆ - ไม่สนใจ <p>1.2 เข้าไปทักทาย</p> <p>1.3 เอาใจใส่ได้ ตามทุกข์สุข</p> <p>1.4 ติดตามอย่างใกล้ชิด</p> <p>1.5 หลีกเลี่ยงการพบปะ</p> <p>2. การทำงานร่วมกับเพื่อน</p> <p>2.1 การจัดกลุ่มร่วมทำกิจกรรม</p> <p>2.2 การเลือกตัวแทนกลุ่ม</p> <p>2.3 การแสดงความคิดเห็น</p> <p>2.4 การวางแผนการทำงาน</p> <p>2.5 การยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน</p> <p>2.6 การตอบคำถาม</p> <p>2.7 การเป็นตัวแทนกลุ่ม</p> <p>2.8 การมอบหมายงาน</p>	<p>ความสัมพันธ์กับเพื่อน</p> <p>พฤติกรรมการทำงานร่วมกับเพื่อน</p>		

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้านการอยู่ในสังคม

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของกร สังเกต	พฤติกรรม		
		ครู	เพื่อน	นักเรียน
<p>1. ความสัมพันธ์กับครู</p> <p>1.1 การแสดงความเคารพ</p> <p>1.2 นักเรียนเดินผ่านครูเฉย ๆ</p> <p>1.3 การแสดงการทักทาย</p> <p>1.4 ครูไม่ทักทายนักเรียน</p>	<p>พฤติกรรมความสัมพันธ์ทางสังคม</p>			

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม		
		ครู	เพื่อน	นักเรียน
1.5 ครูใช้นักเรียนทำงานอื่น ๆ เช่น ชื่อของ ล้างจาน ฯลฯ				
1.6 ครูดูแล เอาใจใส่ไต่ถามทุกข์สุข ปัญหา เมื่อนักเรียนมีปัญหา				
1.7 ครูติดตามปัญหาของนักเรียน				
1.8 ครูไม่ดูแล เอาใจใส่นักเรียน				
1.9 ครูจับกลุ่มนั่งคุยกับเพื่อนครู โดยไม่สนใจนักเรียนเมื่อมีปัญหา เช่น ทะเลาะกัน				
1.10 นักเรียนสมัครใจหรืออาสาช่วยงาน				
1.11 นักเรียนปฏิเสธเมื่อครูขอช่วย				
1.12 ครูให้การสนับสนุนและส่งเสริม นักเรียนที่เรียนดี				
1.13 ครูดูแล เอาใจใส่ ให้เวลาสอน				
1.14 ครูไม่สนใจนักเรียนเลยเมื่ออยู่นอก ห้องเรียน หรือนอกชั่วโมงสอน				
2. ความสัมพันธ์กับเพื่อน				
2.1 เล่นกับเพื่อนเป็นกลุ่ม เล่นเดี่ยว				
2.2 แบ่งปันของให้เพื่อน				
2.3 เอาของของเพื่อนโดยไม่ขออนุญาต				
2.4 ทะเลาะกับเพื่อน				
2.5 ได้เถียง ต้ากัน				
2.6 แย่งของกัน				
2.7 พุดจาโอ้อวด, ช่มเพื่อน				
2.8 ช่วยเพื่อน หรือผู้อื่นทำงาน				
2.9 บอก แนะนำ สอนเพื่อน				
2.10 ขอมรับคำแนะนำ และการสอนจาก เพื่อน				
2.11 ชมเชยเพื่อน				
2.12 ทำตามที่เพื่อนเสนอ				
2.13 ทำล้อเลียน เลียนแบบ				

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม		
		ครู	เพื่อน	นักเรียน
2.14 ทำลายสิ่งของ 2.15 ปลอบโยนด้วยคำพูดหรือท่าทาง 2.16 ทำร้ายร่างกายเพื่อน 2.17 หวงของของตน 2.18 ไม่ได้ตอบเมื่อเพื่อนร้องแกล 2.19 ขอยืมสิ่งของจากเพื่อน 2.20 ขอบตะโกน ตะคอก หรือพูดเสียงดัง				

12. แบบสังเกตเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียน

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้วร่างกาย

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม	
		เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	นักเรียน
1. การรับประทานอาหาร 1.1 รับประทานอาหารตรงเวลา 1.2 รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ 1.3 รับประทานอาหารเหมือนกับคนอื่น 1.4 รับประทานอาหารไม่เหมือนคนอื่น 1.5 มีการเติมอาหาร 1.6 เลือกอาหารที่รับประทาน 1.7 เบื่ออาหาร 1.8 รับประทานอาหารด้วยความเอร็ดอร่อย 1.9 แอบทิ้งอาหาร 2. การดูแลตัวเองเมื่อไม่สบาย 2.1 รับประทานยาด้วยตนเอง 2.2 ผู้จัดยาให้รับประทาน 2.3 รับประทานยาตรงเวลา 2.4 แอบทิ้งยา 2.5 หลีกเลี่ยงการรับประทานยา 2.6 ดูแลและให้เด็กรับประทานยา	การดูแลและ รักษาสุขภาพ		

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม	
		เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	นักเรียน
2.7 บังคับให้รับประทานยา 2.8 ไม่สนใจที่จะรับประทานยา 3. การออกกำลังกาย 3.1 หลีกเลี่ยงการออกไปเล่นข้างนอก 3.2 ชอบเล่นในร่ม 3.3 เล่นเป็นกลุ่ม 3.4 เล่นเดี่ยว 3.5 เล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน 3.6 เป็นผู้คิดวิธีการเล่นแบบต่าง ๆ 3.7 เล่นโกง 3.8 เล่นด้วยความรุนแรง 4. การรักษาความสะอาด 4.1 อาบน้ำทุกวัน 4.2 อาบน้ำด้วยความพิถีพิถัน 4.3 ใช้เวลาอาบนาน 4.4 ใช้เวลาไม่นานในการอาบน้ำ 4.5 อาบน้ำไปเล่นไป 4.6 ชักเสื้อผ้าด้วยตนเอง 4.7 ให้คนอื่นชักเสื้อผ้า 4.8 เตือนให้อาบน้ำให้สะอาด 4.9 ใช้ให้อาบน้ำใหม่ 4.10 ตรวจสอบความสะอาดของร่างกาย 4.11 ตรวจสอบความสะอาดของเสื้อผ้า 4.12 ดูแลความสะอาดของเล็บ 4.13 ตัดเล็บให้กับเด็ก 4.14 ตัดผมให้กับเด็ก			

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้านจิตใจ

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม	
		เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	นักเรียน
1. บุคลิกภาพ 1.1 แสดงสีหน้าเป็นมิตร 1.2 แสดงสีหน้าเคร่งครัด เฉย ๆ 1.3 ทักทายพูดคุยกัน 1.4 พูดหวานและส่งเสียงดัง 1.5 การเข้ามาโอบกอด จับแขนแสดงความรักและเอาใจใส่ 1.6 พูดชมเชย 1.7 ดุด่า 1.8 หน้าบึ้ง 1.9 พูดชมเชย 1.10 ทำโทษเมื่อเด็กไม่ทำงาน 1.11 เฉย ๆ เมื่อเด็กไม่ทำงาน 1.12 โกรธเมื่อมีคนขัดใจ 1.13 โกรธเมื่อมีคนมาดุด่า 1.14 โกรธเมื่อเด็กไม่ทำตามคำสั่ง 1.15 ไม่ยอมรับผิดชอบเมื่อถูกทำโทษ	บุคลิกภาพของเด็กและเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก		

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้านการอยู่ในสังคม

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม		
		เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	นักเรียน	เพื่อน
1. ความสัมพันธ์กับเพื่อนและเจ้าหน้าที่มูลนิธิ 1.1 การพูดจาทักทาย 1.2 นักเรียนเดินผ่านคนอื่นเฉย ๆ 1.3 การแสดงการทักทาย 1.4 ไม่ทักทายนักเรียน	พฤติกรรมความสัมพันธ์ทางสังคม			

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม		
		เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	นักเรียน	เพื่อน
<p>1.5 เจ้าหน้าที่มูลนิธิใช้นักเรียนทำงานอื่น ๆ เช่น</p> <p>ชื่อของ ล้างจาน ฯลฯ</p> <p>1.6 เจ้าหน้าที่มูลนิธิดูแล เอาใจใส่ ไตร่ตามทุกข์สุข ปัญหา เมื่อนักเรียนมีปัญหา</p> <p>1.7 เจ้าหน้าที่มูลนิธิติดตามปัญหา ของนักเรียน</p> <p>1.8 เจ้าหน้าที่มูลนิธิไม่ดูแลเอาใจใส่ นักเรียน</p> <p>1.9 เจ้าหน้าที่มูลนิธิจับกลุ่มนั่งคุยกับ เพื่อนโดยไม่สนใจนักเรียนเมื่อ มีปัญหา และทะเลาะกัน</p> <p>1.10 นักเรียนสมัครใจหรืออาสา ช่วยงาน</p> <p>1.11 นักเรียนปฏิเสธเมื่อเจ้าหน้าที่ มูลนิธิขอช่วย</p> <p>1.12 เจ้าหน้าที่มูลนิธิให้การสนับสนุน และส่งเสริมนักเรียนที่มีความ ประพฤติดี</p> <p>1.13 เจ้าหน้าที่มูลนิธิดูแล เอาใจใส่ สอนการบ้าน</p> <p>2. ความสัมพันธ์กับเพื่อน</p> <p>2.1 เล่นกับเพื่อนเป็นกลุ่ม เล่นเดี่ยว</p> <p>2.2 แบ่งปันของให้เพื่อน</p> <p>2.3 เอาของของเพื่อนโดยไม่ขออนุญาต</p> <p>2.4 ทะเลาะกับเพื่อน</p> <p>2.5 ได้เถียง ต่ำกัน</p> <p>2.6 แย่งของกัน</p>				

กรอบแนวคิดพฤติกรรม	ด้านของการสังเกต	พฤติกรรม		
		เจ้าหน้าที่ มูลนิธิ	นักเรียน	เพื่อน
2.7 พุดจาไอ้อวด, ช่มเพื่อน 2.8 ช่วยเพื่อน หรือผู้อื่นทำงาน 2.9 บอก แนะนำ สอนเพื่อน 2.10 ขอมรับคำแนะนำ และการสอนจากเพื่อน 2.11 ชมเชยเพื่อน 2.12 ทำตามที่เพื่อนเสนอ 2.13 ทำล้อเลียนแบบ 2.14 ทำลายสิ่งของ 2.15 ปลอบโยนด้วยคำพูดหรือท่าทาง 2.16 ทำร้ายร่างกายเพื่อน 2.17 หวงของของตน 2.18 ไม่ได้ตอบเมื่อเพื่อนรังแก 2.19 ขอยืมสิ่งของจากเพื่อน 2.20 ขอบตะโกน ตะคอกหรือพูดเสียงดัง				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวมรกต พุทธศุภะ เกิดวันที่ 31 มีนาคม 2512 ที่จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา เอกการประถมศึกษา วิชาโทการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ปีการศึกษา 2535 และเข้าศึกษาต่อ
ในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2538 ปัจจุบัน
รับราชการที่โรงเรียนวัดพังกึ่ง อำเภอท่งหวาย จังหวัดพัทลุง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย